

Kavargó érzések

Cseh Sándor és Dabrowski Norbert csak egymást vigasztalhatta

FOTÓ: NEMZETI SPORT

A Szolnok és az Eger is **CSALÓDOTTAN TÉRT HAZA** a nyolcas döntőről, ugyanakkor a két vezetőedző szerint emelt fővel távozhattak Olaszországból.

LAKNER GÁBOR

jelenti Genovából

Bővelkedett váratlan eseményekben a férfi vízilabda Bajnokok Ligája nyolcas döntője Genovában.

A legnagyobb meglepetést az jelentette, hogy a világválogatottnak is beillő, a nyolc kupájával BL-rekorder Pro Recco hazai medencében sem tudta megnyerni a sorozatot – pedig éppen a tizenharmadik döntőjét vívta az együttes, és az olasz kultúrkörben szerencsésnek tartják a 13-as számot... A Recco legutóbb három éve tudott diadalmaskodni – ekkora hiátust legutóbb 2003 és 2007 között volt kénytelen elszünetelni –, a vasárnapi fináléban az Olympiakosz ütötte el a győzelemtől. A 9–7-re jobbnak bizonyuló görögök sikeréhez egy horvát tette hozzá a legtöbbet, a negyed- és elődöntőben 70 százalék felett, a döntőben 68.4 százalékkal védő kapus, Josip Pavic, aki természetesen elvitte az MVP-címet is. Az Olympiakosz tizenhat év után nyert újra – 2002-ben éppenséggel a Margitszigeten győzött a Honvéd ellen, Kásás Zoltán edzősködésével...

A magyar csapatoknak a kellemetlen meglepetések-

ből kijutott ezúttal is. A Szolnok és az Eger sem jutott a négy közé, különösen az Eger súlyos veresége volt fájó a negyedöntőben. Mivel az utolsó napon az egymás elleni helyosztójukat a Dózsa nyerte meg 10–6-ra, ötödikként zárt (és kapott érte 30 ezer eurót), míg az Eger a hatodik helyen fejezte be a küzdelmet (ez 29 ezer eurót ért).

„Egy teljes napig itt állnánk, ha arról beszélnék, milyen érzések kavarnak bennem... – mondta a torna végén Dabrowski Norbert, az Eger vezetőedzője. – Nyilván jobb eredményben bíztam, de az eredményjelző nem hazudik, akik előttünk végeztek, jobban játszottak nálunk. Nagyon nehéz időszakon vagyunk túl: amikor januárban beindultak az átigazolások, sokan féltettek minket, a játékosok azonban becsülettel végigjátszották a szezont – mégis úgy érzem, a korán kezdődő átigazolási időszak azért rányomta a bélyegét az eredményességre... Összességében semelyik sorozatban sem vallottunk szégyent, remélem, hogy jövőre ugyanúgy ott leszünk a nyolcas döntőben, mint az idén. Bármennyien is kételkednek bennünk, akkor is jó csapatunk lesz!”

Cseh Sándor, a tavalyi győztes Szolnok vezetőedzője kiemelte, ha az ered-

ménnyel nem is elégedett, a csapata által mutatott küzdőszellemmel annál inkább.

„A legfontosabb, hogy ez a csapat kiadott magából mindent – szögezte le a szakember. – Az idény első fele nagyon jól sikerült, nyertünk három kupát, aztán következett egy olyan sorozatterhelés, amilyenre még nem volt példa korábban, pedig már tíz éve dolgozom Szolnokon. Voltak nehézségeink, de minden szituációból felálltunk. Akkor sem adtuk fel, amikor az Eger hat háromra vezetett a hét pontig tartó elődöntős párharcban, akkor sem, amikor a Ferencváros kettő nullára ment a három győzelemig tartó bajnoki döntőben, és most sem, amikor kiderült, hogy a legjobb játékosunk, Andrija Prlainovics nélkül kell lejátszanunk a nyolcas döntőt. Az idény két legfontosabb meccsének utolsó két percére nem maradt erőnk, ám emelt fővel távozhattunk.”

BAJNOKOK LIGÁJA, NYOLCAS DÖNTŐ, GENOVA

Bajnokok Ligája-győztes: Olympiakosz Pireusz (görög), 2. Pro Recco (olasz), 3. CNA Barceloneta (spanyol), 4. Jug Dubrovnik (horvát), 5. SZOLNOKI DÓZSA, 6. ZF-EGER, 7. AN Brescia (olasz), 8. Spandau 04 Berlin (német)

A nyolcas döntő legértékesebb játékosa (MVP): Josip Pavic (horvát; Olympiakosz, görög)

Branislav MITROVICS

az Eger kapusa

„Az első nap után nagyon szomorú voltam, mert érmet szerettem volna nyerni. Akkor nem az igazi arcunkat mutattuk, utána azonban megfelelő volt a hozzáállásunk. Sajnálom, hogy nem sikerült győzelemmel zárunk, hiszen mindig nyerni szeretnék, de nincs miért szégyenkezniünk.”

ZALÁNKI Gergő

a Szolnok szélsője

„Kicsit pozitívabb az összkép a két győztes mérkőzés után, de nem az ötödik helyért jöttünk... Fárastó szezonom volt, ám a szívünk vitt minket az utolsó percig, azokért is küzdöttünk, akik az utolsó meccsüket játszották a csapatban. Utoljára győztünk így együtt, legalább ez jó élmény marad.”

nemzeti sport tudósítók a világban